

ριπτώσει ταύτη μετ' ἀργυρίου ἀνταλλάσσεται. Ἄν δὲ οὐχὶ εἰς πόλεμον γενικὸν δύο γενεῶν, ἀλλ' εἰς ἔριν δύο ἀτόμων ἐναντίας ἡ καὶ ἐνίοτε τῆς αὐτῆς γενεᾶς συμβῇ φόνος, τότε εἰ μὲν ἦσαν οἱ εἰς ἔριν ἐλθόντες ἐναντίας γενεᾶς, οἱ εἰς τὴν γενεάν τοῦ φονέως ἀνήκοντες, ἅπαντες πρέπει νὰ προφυλάττωνται, διότι οἱ τῆς ἐναντίας ὁποιοδήποτε ἐξ αὐτῶν φανερώς τε καὶ κρυφίως φονεύουσι πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ φονευθέντος· ἂν ὅμως οἱ συμπλακέντες ἦσαν τῆς αὐτῆς γενεᾶς, τότε οἱ οἰκίῳ τοῦ φονέως πρέπει νὰ προφυλάττωνται, διότι πᾶς τις αὐτῶν ἐμπορεῖ νὰ φονευθῇ, ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ φονέως, ὅνπερ σπανιώτατα ἐπιτυγχάνουσι. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδίκησεως οἱ στενωτάτοι συγγενεῖς τοῦ παθόντος φέρουσι τὰ γένηα ὡς σημεῖον τῆς μήπω ἐκδίκησεως, μετὰ τὴν ὁποίαν τὰ κείρουσι μὲν αὐτοί, τὰ φυλάττουσι δ' οἱ ἕτεροι.

Ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν ἐκάστης τῶν γενεῶν τούτων ὑπάρχει προσέτι καὶ πολὺς ἢ ὀλίγος ἀριθμὸς ἀδυνάτων τινῶν οἰκογενειῶν καλουμένων *φαιμέγων*, οἱ διὰ πόλεμον ἱκανοὶ ἄνδρες, τῶν ὁποίων στρατεύονται μὲν σὺν τοῖς κυρίοις αὐτῶν καὶ ποιοῦσιν ὅλα ὅσα καὶ ἐκεῖνοι, δὲν ὑπάρχοντες ὅμως εἰς ὅσα καὶ οἱ προστάται αὐτῶν, διότι οὐδέποτε ἡ σπανιώτατα τὸ αἷμα αὐτῶν ἐξιλέονει τοὺς παθόντας ἐχθροὺς των, οἵτινες ἐν γένει πρὸς τοὺτους μεγίστην περιφρόνησιν δεικνύουσιν.

Ἡ φιλοξενία.—Ὅσον σκληροὶ καὶ μνησικάκοι ἂν ᾖναι οἱ Λάκωνες πρὸς τοὺς συμπατριώτας αὐτῶν, ἐχθροὶ ὄντες, τοσοῦτον φιλόξενοι φαίνονται πρὸς τοὺς ξένους τοὺς κατὰ τυχὴν ἐκ τῆς πατρίδος των διαβαίνοντας καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν καταλύοντας. Καὶ κατηγερῶνται μὲν ὑπὸ πολλῶν, οὐδαμῶς ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς Λάκωνας γινωσκόντων, καὶ ὁλοτελῶς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά των ἀγνοοῦντων. Τὰ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως ὅμως γεγονότα, ὁπότε πλῆθος Πελοποννησίων οἰκογενειῶν εἰς τοὺς βράχους ἐκείνους κατέφυγον, καὶ ἀπαρადεγμάτιστον φιλοξενίαν καὶ περιποίησιν ἔλαβον, καὶ τὸ μέγιστον, ὁπότε αὐτῇ τῆς Λακωνίας ἡ ἱστορία οὐδεμίαν ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων ἐν αὐτῷ συμβᾶσαν ληστρικὴν πράξιν καθ' ὁποιοῦδήποτε ξένου περιγυομένου ἢ ἐν αὐτῷ παροικεῦντος μαρτυρεῖ, ἀποδεικνύουσιν ὅτι αἱ κατηγορίαι ἐκεῖναι δὲν εἶναι εἰμὴ ψεῦδη ὑπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ κακοήθων ἐπινοηθέντα.

Ὁ ἀρεν προικὸς γάμος.—Τὸ ἔθιμον τοῦτο φαίνεται διατηρηθὲν ἀπὸ τῆς τοῦ Λυκούργου νομοθεσίας, μετὰ προσθηκῶν τινῶν. Ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ἢ οἱ τῆς νύμφης συγγενεῖς οὐ μόνον οὐδεμίαν ἄλλην προίκα πλὴν τῶν ἐνδυμάτων, ἅτινα ἀναλόγως τῆς ἐαυτῶν καταστάσεως ἐμποροῦν νὰ ᾖναι πολλὰ ἢ ὀλίγα, διδουσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ νυμφίου λαμβάνουσιν, ὁ μὲν πενθερὸς εἰ μὲν εἶναι ἀνωτέρας ἢ ἴσης γενεᾶς μετὰ τὴν τοῦ γαμβροῦ, πολλὰς ἢ ὀλίγας δραχμὰς κατὰ τὴν συμφωνίαν (ἐνίοτε μεταξὺ τῶν πτωχοτέρων 50 γρόσια) ἐπειτα ἀριθμὸν τινα σφακτῶν, καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν ἄρτων ἀρετὰ μεγάλων, καὶ διπλασίας τούτων ὀκάδας οἴνου. Κατόπιν ἐν τῷ παραδίδοσθαι τὴν νύμφην, ὁ νυμφίος, ὅστις οὐδέποτε πρὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δύναται νὰ πλητίζῃ τὴν νύμφην καὶ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτῆς,

εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώσῃ δραχμὰς τινὰς πρὸς τὸν παραδιδόντα αὐτῇ τὴν νύμφην, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς στενωτέρους συγγενεῖς αὐτῆς, ἐκ τούτων δὲ αἱ μὲν πρὸς τὸν παραδιδόντα διδόμεναι καλοῦνται *παραδοτικά*, αἱ δ' εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς νύμφης *παλιχαρτάτικα*. Σημειωτέον ὅτι ὁ θελήσας νὰ λαβῇ σύζυγον ἀνωτέρας οἰκογενείας, οὐ μόνον λίαν ἀκριβὰ πληρώνει αὐτήν, ἀλλὰ καὶ ὑπήκοος σχεδὸν τοῖς συγγενεῦσι τῆς νύμφης γίνεται· ἂν ὅμως ὁ γαμβρὸς ᾖναι ἀνωτέρας οἰκογενείας, τότε αὐτὶ νὰ διδῇ, λαμβάνει παρὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑπερασπίζηται αὐτὸν τε καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς του ἐν πάσαις περιστάσεσιν. Ἐξαιρεῖται ἡ περίστασις καθ' ἣν τὰ θήλαα δὲν ἔχουσιν ἀδελφοὺς, διότι τότε αἱ γυναῖκες κληρονομοῦσιν ἅπασαν τὴν πατρικὴν αὐτῶν περιουσίαν, πλὴν τῆς οἰκίας, ἣτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀνήκει πάντοτε εἰς τοὺς στενωτάτους συγγενεῖς αὐτῶν.

Ἀξία δὲ καταφρονήσεως συνήθεια εἶναι, τὸ ὅτι ἀποβάλλονται τῆς οἰκίας τοῦ ἀνδρὸς αὐτῶν ἅπασαι αἱ σύζυγοι ὅσας ἡ φύσις ἐστέρησε τῆς δυνάμεως τοῦ γεννᾶν, ἢ ἔλαβον τὴν δυστυχίαν νὰ χάσωσι τὰ τέκνα των μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῶν, ἢ περιουσία τοῦ ὁποίου τότε περιέρχεται εἰς χεῖρας τῶν στενωτάτων συγγενῶν του, ἢ δὲ δυστυχὴς σύζυγος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετέξῃ οὐδενός.

Τελευταία δὲ συνήθεια εἶναι τὰ λεγόμενα *μνημόσυνα*, γινόμενα κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ὅταν τις ἀποθάνῃ, τὴν ἐσπέραν, καθ' ἣν ἐνταφιασθῇ, οἱ στενωτάτοι συγγενεῖς αὐτοῦ συνέρχονται εἰς τὴν οἰκίαν του, φέροντες μετ' ἐαυτῶν ἐτοιμασίαν τινὰ δειπνίου, ἀφοῦ δὲ φάγωσιν αἱ γυναῖκες, σχηματίζουσαι κύκλον, ἐξάρχουσι τοῦ θρήνου (μυριολογοῦσιν), ὅστις λέγεται πάντοτε διὰ στίχων, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιτυχῶς, καὶ εἰς τὸν ἀναφερόνται συνήθως τὰ προτερήματα ἢ ἐλαττώματα τοῦ ἀποθανόντος, καὶ τρόπον τινὰ χρησιμεύει ὡς πανηγυρικὸς αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ τὴν τρίτην καὶ τὴν ἐνάτην, καὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν, καὶ τὸν ἕκτον μῆνα, καὶ τελευταῖον, τὸ ἔτος τοῦ ἔτους τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτε ὅμως δύνανται νὰ παρευρεθῶσιν ὅσοι θέλωσιν, ἐννοεῖται ὅμως ὅτι οὐχὶ μετὰ χεῖρας κενάς, ἀλλ' ἄρτον καὶ ὄξος, καὶ οἶνον φέροντες.

M. Καλοποθάκης.

ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

—ο—

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον τοῦ 1813 ἀνεχώρησεν ἐκ Τουλῶν τὸ πολεμικὸν βρίκιον ὁ *Θωρακοφόρος* μεταφέρον εἰς Σμύρνην μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ τὸν Κ. . . . Πρόξενον Γάλλον εἰς Ἀνατολήν. Ἐπιφορτισμένος δὲ ἰδιαιτέραν ἀποστολήν, διετάχθη νὰ ἐπιβῇ εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον.

Ὁ *Θωρακοφόρος* ἦτο πλοῖον ὠραῖον, ἀνάλογον,

κομψὸν καὶ τυχὺ, τοῦ ὁποίου μάλιστα ἦτο χρεία, διότι ἡ θάλασσα ἐκαλύπτετο ὑπὸ ἀγγλικῶν πλοίων. Πρὸς τοῦτοις εἶχεν εὐπρεπισθῆ ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Β. . . , ὅστις ἐγνώριζεν οὐ ἐντὸς τοῦ πλοίου του εἶχε κυρίας, ἀντικείμενα παντὸς εἶδους πολυτελείας καὶ τέρφως. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης, κομψότατα κεκοσμημένης, ἐβλεπέ τις μέγα κλειδοκύμβαλον τοῦ Tetzold καὶ ἕτερα μουσικὰ ὄργανα, ἅτινα παρῆχον εὐάρεστον ἀντίθεσιν πρὸς τὰ τρόπαια τὰ ἐκ ξιφῶν καὶ ἀγγεβόλων συνήθη κοσμήματα τοιοῦτων μικρῶν. Τὰ γεύματά μας, εἰς ἃ ὁ πλοίαρχος προσεκάλει πάντοτε καὶ τινες τῶν ἀξιωματικῶν, ἐγίνοντο μὲ ὅλην τὴν ἐντέλειαν, ἣν, εἰς Παρισίους ὧν τις, δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ. Ὅτε ὁ καιρὸς ἦτον εὖδιος, διηρχόμεθα τὴν νύκτα εἰς τὸ νὰ συνομιλῶμεν καὶ νὰ περιδιαβάζωμεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, παρατηροῦντες τὸν κυανεὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀναπνέοντες τὴν εὐώδη τῆς Μεσημβρίας αἶραν. Ὅτε δὲ ὁ καιρὸς ἦτο ψυχρὸς ἢ ὀμίχλωδης, ἐμένομεν εἰς τὴν αἶθουσαν, τότε αἱ κυρίαι συνίσταν μυστικὴν συμφωνίαν ἢ ἐρχόμεναι ἐκαθήμεθαι μεθ' ἡμῶν περὶ τοῦ πλοίαρχου, ὅστις διηγείτο ἡμῖν συμβεβηκότα τινὰ ἐν τῇ θαλάσῃ ἢ μάχας κατὰ τῶν Ἀγγλων. Αἱ ἐσπέρας αὗται εἶχον δι' ἐμὲ ἄφρονόν τι θέλητρον, τὸ ὁποῖον ἐνεχάραξεν αἰωνίως εἰς τὴν μνήμην μου τὸν διάπλουον τοῦτον τὸν πρῶτον καὶ εὐχαριστιότερον τῶν ὄσων ποτὲ ἔκαμον. Συμβεβηκὸς τι ὅμως λυπηρὸν, ὅπερ συνέβη ἡμῖν 14 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκ Γουλὼν ἀναχώρησίν μας, θέλει ἐμπέδισαι ἐν ἐμοὶ τὴν λήθην αὐτοῦ.

Ἡ Γαλλικὴ Αὐτοκρατορία ἐπολέμει ἤδη καθ' ὅλης τῆς Εὐρώπης καὶ ἂν καὶ ὁ Ὀωρακοφόρος ὑπῆρξε· καλῶς ὠπλισμένος, καὶ τὸ πλήρωμα ἀριστον, ὁ πλοίαρχος, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν ἀποικιῶν, τοῦ Δουκὸς Δεκρεσίου, εἶχε διαταγὴν ν' ἀπορευθῇ πάντοτε τὸν ἑχθρὸν, καὶ νὰ μὴ πολεμήσῃ εἰμὴ ἐν ἐσχατῇ ἀνάγκῃ, ἕως οὗ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὸν ὀρισμένον τόπον τὸν τῆς Σμύρνης Πρόξενον. Ἐν τῷ πλοί μας ἀπηντήσαμεν πολλὰ πολεμικὰ πλοῖα Ἀγγλικά ἢ Ῥωστικά, ὅμως διὰ μακρῶν λοξοδρομιῶν ἀπηλλάχθημεν τῆς προσβολῆς των. Τέλος μετὰ ἱκανὰς ἡμέρας ἡ θάλασσα ἐφαίνετο πλέον ἐλευθέρα, καὶ ἡλπίζομεν διὰ τῆς ταχύτητός μας νὰ κερδίσωμεν τὸν ἀπωλεσθέντα χρόνον.

Τὴν νύκτα τῆς 20^{ης} τοῦ Ἰουνίου ἐπλησίαζε νὰ σημάνῃ ἡ ἑννάτη ὥρα, καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμεθα εἰς τὴν 20^{ην} μυχ. γεωγ. καὶ 390 Β. π. ὑπεράνω σχεδὸν τοῦ Ἀλγερίου. Ὁ καιρὸς ἦτον εὖδιος καὶ πολὺ καλὸς, ἀλλ' ὅμως οὐρα δριμύτα πνέουσα ἐκ δυσμῶν ἠνάγκασε τὰς κυρίας μετὰ τὸ γεῦμα νὰ μείνωσιν ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Ἡ ναὺς ἐπλεεν ἐν πελάγει πλησιέστιος καὶ τὸ πᾶν ἦτον ἐν τάξει. Ὁ πλοίαρχος ἤρξατο νὰ διηγῇται ἡμῖν τὴν πρώτην τοῦ μάχην, τὴν τοῦ Τραφαλγάρ, καὶ εὐρίσκετο εἰς τὸν θάνατον τοῦ λόρδου Νέλσωνος, ὅτε ἤκουσαμεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος θόρυβον συγκεχυμένων φωνῶν καὶ βημάτων, ἐνταυτῷ δὲ καὶ ὁ δόκιμος τῆς ὑπηρεσίας εἰσῆλθε καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν πλοίαρχον, ὅτι ὁ σκοπὸς πρὸ ὀλίγου παρετήρησε μέγα πλοῖον. Ὁ πλοίαρχος διέκοψε τὴν διήγησίν του καὶ

ἀνεδῆς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος παρετήρησε διὰ τοῦ τηλεσκοπίου του τὸ ῥηθὲν πλοῖον. Τῷ ὄντι ἦτο μέγα πλοῖον, πλέον κατὰ τὸν ἄνεμον, καὶ διευθυνόμενον εὐθὺ καθ' ἡμῶν.

Ὁ πλοίαρχος ἐνέθεσεν εἰς τὸ στόμα του τὴν ναυτικὴν του σάλπιγγα.

— Ὅλοι ἐπάνω!

Καὶ ἐγένετο.

— Πολεμιστήριον πανταχοῦ.

Καὶ τοῦτο δ' ἐν ῥῆπῃ ὀφθαλμοῦ ἐγένετο. Πάριχτα ἡ ναὺς σφοδρῶς ἐσαλεύθη, ὥς ἂν ἤθελε νὰ διασχίσῃ τὰ ὕδατα καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τοὺς βυθοὺς αὐτῶν· μετὰ ταῦτα κομψῶς ἐπανωρθώθη, καὶ ἤρξατο νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν ἄνεμον μὲ θαυμασίαν ταχύτητα, τότε ἐκαθήταμεν.

Ἀφοῦ πάντα διετάχθησαν οὕτω, καὶ τὸ ἄγνωστον πλοῖον ἐφαίνετο ὑπολειπόμενον ὑπ' ἡμῶν, ὁ πλοίαρχος κατέβη πάλιν, καὶ προπαρασκευάζετο πρὸς ἑναξίν τῆς διηγητέως του, ὅμως δὲ ἐγένετο χρεία σκέψεως.

Αἱ κυρίαι διηγοῦντο πρὸς ἀλλήλας ἱστορίας φοβερὰς πειρατῶν Ἀλγερίων.

Ὁ πλοίαρχος, κεκορησμένος τοιοῦτων διηγήσεων, ἡσυχῶς ἐπορεύθη νὰ κοιμηθῇ ἐνδεδυμένος εἰς τὴν κλίνην του, προστάξας νὰ τὸν ἐγείρωσι παρευθὺς ἐὰν παρουσιασθῇ ἑκτακτὸς τις χρεία.

Ἐγὼ ἐμείνων σύντροπος τῶν κυριῶν, αἵτινες δὲν ἐκοιμήθησαν παντελῶς. Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω ὅτι δὲν εἶχον πολλὴν διάθεσιν, οὐχὶ διότι ἐφοβοῦμαι κατὰ τι τοὺς βερβίρους πειρατὰς, - ὁ Ἀλλάχ μάς φυλάσσει, εἶπον πολλάκις, - ἀλλ' ἐγγίσωμεν κτῆμα τι τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναπολέοντος. Καὶ διὰ τοῦτο ἤμην ἀρκετὰ ἡσυχος, ἀλλ' ἡ ἀσφάλειά μου δὲν ἦτο πλήρης ἐκ μέρους Ἰσπανικῶν ἢ Ἀγγλικῶν πλοίων.

Ὅτε ἐφάνη ἡ ἡὺς τῆς ἡμέρας, ὁ πλοίαρχος ἀνέβη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ὁ Ὀωρακοφόρος μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα πάντοτε ἐρεύγε, καὶ τὸ ἕτερον πλοῖον ἐφάνετο ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, ἀκολουθοῦν τὴν ἡμετέραν πορείαν.

Περὶ τὴν ὀγδόην ὁ ἄνεμος ἐρύτα τοσοῦτον ὥστε οἱ ἱστοὶ ἐκάμπτοντο, εἰ τριγμοὶ των μᾶς ἔκαμον νὰ φοβηθῶμεν μήπως συντριβῶσιν. Ἡ ἀγκυρῶν νὰ καταβάσῃσι τινὰ πανί. Τότε ἡ ἑτέρα ναὺς ἐφθασεν ἡμᾶς καὶ τοσοῦτον ὥστε περὶ τὴν ἐνδεκάτην ἐπλεεν εἰς τὰ ὕδατά μας. Ἦτο μέγα πλοῖον μέλαν, καλῆς κατασκευῆς, ἔχον μορφὴν πειρατικοῦ, ὅμως περὶ τὸν λοιπὸν καταρτισμὸν αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τινὰ μηχανήματα ἦσαν συντετριμμένα, παρετηρεῖτο ἀταξία τις συνήθης εἰς τοιοῦτου εἶδους πλοῖα. Τέλος οὐδεὶς ἐφαίτετο, αἱ δὲ σφαιροβολίδες ἦσαν κεκλεισμέναι. Τὰ πλοῖα ἐβάδισαν χρόνον τινὰ ὁμοῦ. Εἴτα ὁ πλοίαρχος, συλλογίζόμενος ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ἀποφυγῆς τῆς μάχης παρήλθε, διέταξε τοιαύτην κίνησιν, ὥστε ἐτέθη ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ ἄγνωστον εἰς ἀπόστασιν σφαίρας πυροβόλου. Μετὰ ταῦτα αὐτὸς ὁ ἴδιος πορευθεὶς ἐκλείσε τὰς κυρίας εἰς τὴν αἶθουσαν καὶ ἐπέστριψεν ἐν μεγάλῃ στολῇ, τὸ ξίφος κρατῶν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς του,

καὶ διὰ τῆς ἄλλης τὴν ναυτικὴν σάλπιγγα, τὸ τύμπανον ἐκρούσθη καὶ καθεὶς ἐτάχθη εἰς τὴν θέσιν του, τὸ πᾶν εἰσῆλθε καὶ περιέμενον. Ὁ πλοίαρχος ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ἀκροστολίου καὶ προτεκάλεσε τὸ ἄγνωστον πλοῖον.

— ὦ! ἐκ τοῦ πλοίου, ὦ!

Οὐδεμία ἀπόκρισις.

— ὦ! ἐκ τοῦ πλοίου, ὦ!

Οὐδεμία ἀπόκρισις, καὶ οὐδεὶς ἐφάνη.

— Ἄ! λοιπὸν εἶπεν ὁ πλοίαρχος, μήπως μᾶς . . . σύρατε γαλλικὴν σημαίαν καὶ πυροβολήσατε μὲ πυρίτιδα μόνον.

Πάραυτα μεγάλη σημαία τρίχρους μεγαλοπρεπῶς ἐξευλίχθη ὑψουμένη εἰς τὴν κεραίαν καὶ ὁ κεραυνὸς διεχύθη εἰς τὸ ἄπειρον.

Οὐδεμία σημαία ἐφάνη ἐπὶ τῆς σιωπηλῆς νηός.

— Εἶναι μοναδικόν! εἶπεν ὁ πλοίαρχος, πυροβολήσατε μὲ σφαῖραν.

Δευτέρα βολὴ πυροβόλου ἀντήχησε, τῆς ὁποίας ἡ σφαῖρα ἐτῆρησε πόδας τινὰς τὸ περίζωμα τοῦ πλοίου, καὶ ἐκοψε τοὺς κεροίακας τοῦ μεγάλου ἱστοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκυματεῖτο ὡς σημαία· ὁ ἐχθρὸς ἔχασε τι τῆς ταχύτητός του, ὅθεν συνεστείλαμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἱστία διὰ νὰ μείνωμεν εἰς τὴν θέσιν μας.

Ἡ βολὴ τοῦ κανονίου ἔμεινεν ἄνευ ἀνταποκρίσεως. Ὁ πλοίαρχος διεύθυνε τὸ τηλεσκόπιόν του διὰ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ περιζώματος τοῦ πλοίου, παρευθὺς ἢ μορφή του ἐξέφρασε μέγαν θαυμασμόν.

— Ἄ, λοιπὸν, εἶπε, μήπως εἶναι τεθνεώτες: Παρατηρήσατε εἰς τὸν πόδα τοῦ μεγάλου ἱστοῦ κύριε.

Καὶ μετεβίβατε τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὸν ἀκόλουθόν του.

— Πλοίαρχε, εἶπεν οὗτος, βλέπω δύο ἢ τρεῖς ἀνθρώπους χαμαὶ ἐξηπλωμένους, καὶ ἄλλον τινα ὄρθιον καὶ στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ, ὅμως δὲν κινεῖται.

— ὦ, ἐκ τοῦ πλοίου, ὦ.

Οὐδεὶς ἐκινήθη. Ὁ πλοίαρχος ἔλαβεν ἐν τηλεβόλῳ, ἐσημαδεύσε τὸν ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ στηριζόμενον καὶ ἐπυροβόλησε . . . Ὁ ἄνθρωπος ἐκινήθη ἐλαφρὸς πρὸς τὸ ἐμπροσθεν, ὅμως ἐστάθη ὄρθιος.

— Βεβαίως κύριοι, εἶπεν ὁ πλοίαρχος θέτων τὸ τηλεβόλον κατὰ μῆκος ἐπὶ τοῦ περιζώματος, πρέπει νὰ ὑπάγωμεν νὰ τοὺς ἀναγνωρίσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον, ἄγωμεν λοιπὸν, ἄς ἀποβιβασθῶτι δώδεκα ναῦται καὶ εἰς δόκιμος.

Οἱ ναῦται ἐδίσταζον. Ἰδέαι δεισιδαιμονίας ἐκυρίευσαν τὸ πνεῦμά των. Γέρων τις φροντιστὴς τοῦ πληρώματος ἐμουρμούρισε, μὲ τρόπον σχεδὸν ἀκατανόητον, τινὰς λέξεις μεταξὺ των ὁποίων διέκρινον τὸ ὄνομα τοῦ Ἀκταίωρος Ὁλλανδικός.

— Μήπως . . . ἐμέ, σωρὲ σχοινίων, εἶπεν ὁ πλοίαρχος· μήπως δὲν γνωρίζετε ἐπίσης καλῶς, ὡς καὶ ἐγὼ, δὲν εἶναι οὕτως ὅτι ὁ ἀκταίωρος Ὁλλανδικός

δὲν πλέει, εἰμὴ εἰς τὰ παράλια τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος.

— Εἶναι ἀληθὲς λοιπὸν, ἀπεκρίθησαν πάντες οἱ τοῦ πληρώματος.

— Ἄγωμεν λοιπὸν, ἄς ἀποβιβασθῶμεν καὶ ἄς σπείδωμεν.

Ἐξήτησα νὰ μετᾶσχω τῆς ἐκστρατείας καὶ ἐπεβίβασθην εἰς τὴν λέμβον. Οἱ ἡμέτεροι ἄνθρωποι ἐκωπλάτουν μετὰ γενναιοῦτος πρὸς τὸ ἄγνωστον πλοῖον, καὶ μετὰ πέντε λεπτὰ διηρχόμεθα κάτωθεν τῆς πύμνης του διὰ νὰ μάθωμεν τὸ ὄνομά του.

Ἰδομεν γεγραμμένον μὲ μεγάλα γράμματα « Ὁ Εὐαγγελισμός. »

Εἰσῆλθομεν ὠπλισμένοι ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ποδῶν διὰ των πυροβολιδῶν τῆς αἰθούσης. Πάντα ἦσαν συντετριμμένα καὶ ἐν ἀταξίᾳ· οἱ σύρται παραβιασμένοι καὶ ἀνοικτοί, καὶ τινὰ χρυσᾶ νομίσματα, ἅτινα ἐκυλίσθησαν εἰς τὰς γωνίας, μᾶς ἔκαμον νὰ υποθέσωμεν ὅτι τὸ πλοῖον εἶχε λαφυραγωγηθῇ, μεγάλη σημαία κυανὴ, κυτρίνη καὶ ἐρυθρὰ, καὶ ἀλύσεις τινὲς εὐρισκόμεναι ἐκεῖ, ἔτι πλέον ἐβεβαίωνον τὰς ἡμετέρας ὑποφίας περὶ τοῦ ὅτι ἔχομεν νὰ κάμωμεν μὲ σωματέμπορον Ἀμερικανόν.

Εἰς ὅλον τὸ πλοῖον ἐπεκράτει ἡ αὐτὴ ἀταξία. Ἐπεσκέσθημεν τὸ κοῖλον (ἀμπάρι) καὶ τὰς θέσεις, πρὶν ἀναβῶμεν ἐπάνω. Ἡ πυρίτις, οἱ ζωτροφίαι, τὰ δ-πλα πάντα ἦσαν ἐβρεγμένα εἰς τὸ κοῖλον τοῦ πλοίου, καὶ οὐδὲν ἐμψυχον ἀντικείμενον παρίστατο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας. Ὅμως ἠκούσαμεν ἐπὶ των κεφαλῶν μας θόρυβον συγκεχυμένον καὶ μοναδικόν. Αἱ θυρίδες (panneaux) ἦσαν ἀνοικταί, ἀνέβημεν τὸ ἀγγεβόλον εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ τὸ ξίφος εἰς τὴν ἐτέραν ἔχοντες, ὅμως εὐθὺς ἀποῦ ἐπατήσαμεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὁπμὴ δυσώδης μᾶς ἀπέπνιγε καὶ παρυσίασθη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τὸ τρομερώτερον θέαμα.

Ὅγδοήκοντα περίπου δυστυχεῖς ἦσαν ἐξηπλωμένοι καὶ καθηλωμένοι ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, τὰ πτώματά των παραδόξου ἰσχνότητος, καὶ εἰς κατὰστατον ἐντελοῦς σήψεως, ἦσαν ἡμιφαγώμενα ὑπ' ἀναριθμητῶν πλήθους σκολήκων καὶ μεγάλων ποντικῶν, αἱ φωναὶ καὶ κινήσεις των ὁποίων ἐπροξένουν τὸν παραδόξον θόρυβον, ὅντινα κάτωθεν ἠκούσαμεν. Εἷς των ναυτῶν, ὅστις ἐφάνετο ὅτι ἦτον ὁ πλοίαρχος τῆς νηός, ἦτον ἐπίσης καθηλωμένος διὰ των τεσσάρων μελῶν του, ὅμως ὄρθιος κατὰ τὸ μῆκος τοῦ μεγάλου ἱστοῦ ὑπεράνω του ἐκρέμασαν, ἀναμφιβόλως πρὸς περίγελον, πῖθον· πλήρη ἐδωδίων καὶ ἕτερον γλυκὺς ὕδατος, τὸ δὲ στήθος του ἦτο διεπερασμένον ὑπὸ τῆς σφαίρας τοῦ ἡμετέρου πλοίαρχου, καὶ ἐκλινε πρὸς τὰ πρόσω, ἀγωνιζόμενος, ὡς ἐφάνετο, ν' ἀποσπᾷ τὰς χεῖράς του διὰ νὰ φθάσῃ τοὺς πῖθους. Ὡς ἐκ τῆς ἰσχνότητος πάντων των πτωμάτων, ἦτο πιθανόν ὅτι τὸ πλήρωμα καθηλώθη ζῶν, καὶ ἐκ τῆς πείνης ἀπέθανεν. Αἱ νῆμαι τοῦ πλοίαρχου

χου ἦσαν καταφαγωμένοι ὑπὸ τῶν ποντικῶν μέχρι τῶν γονάτων, καὶ ἐφαίνοντο τὰ ὀστέα.

Ἡμεθα πάντες ὑπὸ φρίκης κατελημμένοι, καὶ ἡγνούμεν τίνα νὰ ὑποθέσωμεν αἴτιον τοῦ τρομεροῦ τούτου κακουργήματος, ὅτε ναύτης τις, ὑποληψθεὶς κάτω, ἀνέβη κρατῶν φιάλην, ἣν τινα εὔρεν εἰς σύρτην τινὰ τῆς αἰθούσης. Ἐσύραμεν χάρτην, ἀγγλιστὶ γεγραμμένον, τοῦ ὁποίου ἰδοὺ τὸ περιεχόμενον.

« Τὴν 27 Δεκεμβρ. 1812, εἰς τὰ παράλια τοῦ Πουέρτο μάγγορ-δέ-λὰς-Ἐσμάνγας, ὁ πλοίαρχος Β. . . ζ διοικητῆς τῆς φρεγάδας τῆς Α. Β. Μ. Χαμλέτας ἀπήντησε τὸν Ἀμερικανὸν σωματέμπορον ἐπὶ τοῦ πλοίου αὐτοῦ *Εὐαγγελισμός*. » Συμφώνως μὲ τοὺς Ἀγγλικούς νόμους τῆς περὶ τῶν μαύρων συνθήκης, ὁ πλοίαρχος Χαμλέτας προσέταξε νὰ λάβωσιν ὅλον τὸ πλήρωμα, ὅπερ εὑρίσκετο εἰς κατάστασιν μέθης. Ὁμῶς εὐρὼν εἰς τὸ κοῖλον μέρος τοῦ πλοίου (ἀμπάρι) τὰ πτώματα δύο Ἀγγλων, τὰ ὁποῖα δὲν ἠυκαίρησαν νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πραγματείας διαρπασθείσας ἐκ πλοίου τοῦ αὐτοῦ ἔθνους, ὁ πλοίαρχος Χαμλέτας ἀντεκδικούμενος, προσέταξε νὰ καθελώσωσι τὸ πλήρωμα ἐπὶ τοῦ καϊαστρώματος καὶ τὸ πλοῖον πλησίοντιον παρέδωκαν εἰς τοὺς ἀνέμους. »

Ἐν θαλάσῃ τὴν 27 Δεκεμβρίου 1812.

Ὁ πλοίαρχος ὁ διοικῶν τὴν φρεγάδαν τῆς Α. Β. Μ. Β. Χαμλέτας. Β . . . ζ

Οἱ δυστυχεῖς ἐπλανήθησαν οὕτω, παῖνιον τῶν ἀνέμων καὶ τῆς τρικυμίας, ὑπὸ τῶν ὁποίων ὡς ἐκ θαύματος διήλθον τὸν πορθμὸν τοῦ Γιλβαλτάρ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ ἡμετέρου πλοίαρχου, τὰ πτώματα ἀποκαθηλώθησαν καὶ ἐτυλίχθησαν ἐντὸς παλαιῶν πανιών. Ὁ πλοίαρχος ἐβράβη ἐντὸς τῆς Ἀμερικανικῆς σημαίας του, καὶ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς τὴν βολὴν ἐνὸς πυροβόλου ἐβρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐθεσαν πῦρ εἰς τὸν *Εὐαγγελισμὸν*, ὅστις ἐκαίετο ὅλην τὴν νύκτα, καὶ περὶ τὴν αὐγὴν ἐβυθίσθη εἰς τὰ ὕδατα.

Μετά τινας ἡμέρας τὸ βρῆκιον ὁ Θωρακοφόρος εἰσῆρχετο εἰς τὸν λιμένα τῆς Σμύρνης.

Ἐφευρέσεις. — Εἶναι γνωστὸν ὅτι πρό τιμων ἐτῶν ὁ καθηγητῆς Πάζης ἀφιέρωσε τὸν καιρὸν αὐτοῦ καὶ τὰς σπουδὰς εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀτμοῦ διὰ τῆς ηλεκτρομαγνητικῆς δυνάμεως, ὡς μέσον τῆς κινήσεως. Πρῶτῃ τις ἀπόπειρα εἶχεν ἀγγεληθῇ ὡς γεννησομένη ἐσχάτως εἰς Οὐασιγκῶνα ἐνθα τὸ κοινὸν ἐμελλε νὰ ἰδῇ κινουμένην ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου μηχανὴν ὑπὸ τῆς νέας ταύτης δυνάμεως. Ἡ συρροὴ ἦτο μεγάλη, ὡς ἕκαστος ἐννοεῖ, ἵνα ἴδωσι τὴν πρῶτην ταύτην πρακτικὴν ἐνδείξιν ἀνακαλύψεως, ἥς τ' ἀποτελέσματα δύνανται νὰ φέρωσι ριζικὴν μεταβολὴν εἰς τὸν βιομηχανικὸν κόσμον.

Μετ' ὀλίγον διεθρullήθη ὅτι περιστατικόν τι ἐπελθὼν εἰς τὴν μηχανὴν ἐμπόδιζε τὴν δοκιμὴν, καὶ ἤδη

πανταχόθεν ἀνεδείχθη ἡ ζωηροτέρα δυσἀρέσκεια, ὅτε αὐτὸς ὁ καθηγητῆς Πάζης ἐμφανισθεὶς, ἀνήγγειλεν ὅτι πραγματικῶς δύο ἄγωγοι, τοὺς ὁποίους ἐμελλε νὰ μεταχειρισθῇ, ἐθραύσθησαν, τὸ ὅποιον οὐδέποτε ἄλλοτε, ἀφ' ἧς ἤρχησε τὰ πειράματά του τῷ συνέβη, ἀλλὰ καὶ ὅτι διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ κοινὸν θεάματος, δι' ὃ συνῆθροίσθη τόσον πολυπληθές, ἐμελλε νὰ κινήσῃ τὴν μηχανὴν του. Πραγματικῶς, ἡ μηχανὴ ἐτέθη μετ' ὀλίγον εἰς ἐνέργειαν, ἀνευ τινὸς θορύβου, ἀνευ κλονισμοῦ, καὶ διέτρεξεν ἐν ἀνέσει, ἀλλὰ μετὰ μικρᾶς ταχύτητος, διάστημα ἑκατὸν περίπου μέτρων. Στάσα δὲ εἰς τι μέρος, ἐπανῆλθεν ὁπισθοδρομοῦσα, ἔλαβεν ἄλλον δρόμον καὶ ἀνεχώρησε διευθυνομένη εἰς Βαλτιμόρην· μετὰ τοῦτο ἐπέστρεψε καὶ ἐτέθη εἰς ἀμαξοστάσιον τῆς ἀποβάθρας.

Ἡ συμβᾶσα βλάβη εἰς τὴν μηχανὴν ἐμπόδισε τὴν περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ταχύτητος πληροφορίαν, μ' ὅλα ταῦτα τὸ πείραμα ἐπέτυχεν ἐντελῶς. Τοῦ λοιποῦ ἡ πρακτικὴ ἐπιστῆμη θέλει παραδεχθῇ ὅτι ἡ ἡλεκτρομαγνητικὴ δύναμις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὄργανον κινήσεως. Ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἐγείνεν ἤδη πραγματικὴ καὶ οὐδεὶς θέλει παραγνωρίσει τὴν ἀπειρον σημαντικότητα τοῦ πράγματος, ὅταν σκεφθῇ, ὅτι αἱ πρῶται γενόμεναι δοκιμαί, πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀτμοῦ εἰς τὴν κίνησιν, δὲν ὑπῆρξαν σχεδὸν τόσον ἀποδεικτικαὶ ὅσον αὐτῇ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὸ Περιδέραιον τῆς Βασιλίσσης ἀποπερατώθη ἤδη. Διὰ τοῦ προσεχοῦς φυλλαδίου τῆς Εὐτέρπης θέλουσι λάβει οἱ Κ. Κ. συνδρομηταί μας τὰ πρῶτα δύο φύλλα τοῦ μυθιστορήματος, ἐπιγραφομένου, **ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ**, ὑπὸ Ἀλεξ. Δουμάς. Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ δεύτερον μέρος τῆς τριλογίας τῶν **Τριῶν Σωματοφυλάκων**, τοῦ ὁποίου τὸ τρίτον μέρος εἶναι ὁ **Υποκόμης τῆς Βραζελλόνης**. Ἡ τριλογία αὕτη, ἥ τὰ τρία ταῦτα συνδεδεμένα μυθιστορήματα συμπεριλαμβάνουσι τὴν περιεργότεραν ἐποχὴν τῆς Γαλλικῆς ἱστορίας τοῦ 18^{ου} αἰῶνος.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.